

tes som en Redactionsforandring, og som en heldig Redactionsforandring. Ved den tredje Forandring har man i § 5 gjort en Afvikelse imellem den Forseelse, at Noget tager sig Randlov, og den, at Noget, som har Randlov, bliver længere borte, end han har havt Lov til. Man har i Landstthinget sat strengere Straf for den første Forseelse end for den sidste, og dette maa vistnok siges at være vel begrundet, skjøndt det forekommer mig, at man har sat Straffebestemmelsen for den, der bliver længere borte, end han har Lov til, noget strengere, end det egentligt var fornødent. Disse tre mindre væsentlige Forandringer troer jeg i det Væsentlige maae erkjendes for at være Forbedringer, og foruden dem har Landstthinget kun foretaget een Forandring af Betydning i det Forslag, som kom til det fra Folkethinget, idet nemlig den tidligere § 43 er gaaet ud. Naar det nu forholder sig saaledes, at Landstthinget, saa at sige, paa alle Punkter i denne temmelig omfattende Lov har sluttet sig til Folkethingets Forslag, forekommer det mig, at deri ligger en Opfordring for dette Thing til ogsaa fra sin Side at vise Imødekommen ligeoverfor Landstthinget, og ikke at sende Loven tilbage til det for enkelte uvigtige Ting's Skyld. Hertil kommer desuden, at der imod den Paragraph, som Landstthinget har ladet gaae ud, ogsaa her i Folkethinget er fremkommet forskjellige Udtalelser, og at der ved Behandlingen her var en ikke ringe Minoritet, som stemte imod den, men foruden disse almindelige Bemærkninger skal jeg tillade mig at tilføie, at det, Alt vel overveiet, forekommer mig, at den Beslutning, man i Landstthinget har taget med Hensyn til dette Punkt, er den rigtige, og at den er at foretrække fremfor, hvad der tidligere er vedtaget her i Folkethinget, altsaa ogsaa for, hvad der er foreslaaet af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning). Jeg har tilladt mig at stille et Underændringsforslag til det af ham stillede Ændringsforslag, fordi jeg troer, at dette derved vil blive mere stiftet til at antages og have noget mere Udseende til at kunne vinde Stemningen for sig i Landstthinget, end hvis det maatte blive vedtaget uforandret; men selv om man vedtager dette Underændringsforslag, som jeg naturlig-

vis anbefaler de ærede Medlemmer at stemme for, da det kommer til Afstemning for det af det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds stillede Forslag, vilde jeg dog ansee det for ønskeligt, om man ved den endelige Afstemning over det saaledes omændrede Forslag stemte derimod, for at vi kunde undgaae at sende Loven tilbage til Landstthinget. Vi vide Alle, at det ikke vil vare mange Dage, inden Rigsdagssessionen for dennegang bliver sluttet, og det er saare tvivlsomt, om denne Sag vil kunne blive ført igjennem, dersom vi sende Loven tilbage til Landstthinget; men jeg bebede de ærede Medlemmer at betænke, om det for et saadant enkelt Punkts Skyld, hvorom Meningerne ogsaa have været deelte i Folkethinget, skulde være rigtigt og forsvarligt at udsætte sig for, at denne Lov, der nu for tredje Gang har været til Behandling i Rigsdagen, heller ikke dennegang skulde blive færdig, og det uagtet den oprindelig er fremkommen ifølge Dnsfater, der bleve udtalte fra Handlende og Søfarende her i Landet, uagtet det er en Lov, hvorefter der paa mange Steder er Rængsel, og som i mange Punkter stiller Søfolkene's Retstilstand klarere, heldigere og gunstigere, end den nu er. — Jeg anseer, som sagt, Landstthingets Opfattelse af dette Punkt for meget rigtigere, end den Opfattelse, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har gjort gjældende, og jeg skal tillade mig med et Par Ord nærmere at begrunde dette. Det ærede Medlems Forslag gaaer ud paa, at det udtrykkelig skal udtales, at der ved særlige Overenskomster kan gjøres Afvigelser fra Bestemmelserne i Lovens 2det og 4de Capitel, men nu forholder det sig saaledes, at det 4de Capitel, der handler om Mandskabets Hyre, Net til at forlade Skibet i visse særlige Tilfælde osv., indeholder Bestemmelser, som ifølge deres almindelige Bestaaenhed, i alt Fald i de allerfleste Tilfælde, for ikke at sige formeget, maae være undergivne de private Parters frie Disposition; dette følger ikke blot af almindelige Retregler, men det er ogsaa paa flere Steder i selve 4de Capitel udtrykkelig udtalt i de enkelte Paragrapher, og forsaavidt behøves altsaa ikke den her foreslaaede Bestemmelse. I Lovudkastets 2det Capitel, som hand-